

Mivel riadalmat keltő jellege van a katolikus egyháznak, ezért szükséges a rendszerének működését megvizsgálni. A pápaság bibliai és történelmi elemzése ahhoz szükséges, hogy befolyását meg tudjuk előzni. Ezt mi ebben a cikkben megtettük. Amikor a római pápaságról beszélünk, fontos szem előtt tartanunk azt a mondást, miszerint „aki nem tanul a történelemből, arra van kárhoztatva, hogy megismételje.” Sok keresztyén, és ebbe evangéliumi felekezetek is, kárt szenvedtek a tudatlanságuk, illetve a Vatikán ármánykodásai miatt. Kérem, terjessze ezt az írást a családjá és barátai körében, és ha lehet, a gyülekezeted honlapján is. Köszönöm.

A vatikáni pápista rendszer ármánykodásai Írta Richard Bennett

A globális felmelegedés állítólagos katasztrófikus hatásaival szemben a Vatikán a világ nemzeteit egy etikai és gazdasági forradalomra hívja. Azt hangsúlyozza, hogy a világ ökoszisztémái életstílusbeli és energiafogyasztási változtatásokat kíván, hogy a világ mértéktelen pusztítását vonja maga után az évszázad végére. Ez csak egy friss példája azon pápista parancsok áradatából, amit a Vatikán ráolvas a világ embereinek. A Vatikán behatolása a nemzetek életében már annyira tény, hogy már ritkán megemlítik. Eljött annak az ideje, hogy a vatikáni rendszer felfedése szükséges. A világ alaposan el van ragadtatva Ferenc pápával. Akár tévében, akár rádióban, akár internetes hírekben, vagy Youtube videóknak, Ferenc pápát egy szeretetre méltó hősként mutatják be. Amit az emberek azonban nem mérnek fel kellőképpen az Ferenc világnézeti bázisa. A pápai hivatal nélkül az argentin Jorge Mario Bergoglio ismeretlen lenne a legtöbb embernek. A pápai rendszer páratlanul monolith, intézményes, világméretű vallási rendszer, de ugyanakkor barátságosnak és hívogatónak tűnik. A pápaság roppant óriási gazdagsággal rendelkezik, világméretű dominanciával, és a hitét milliónak diktálja.¹ Mint a világ legnagyobb szervezete, kiváló képességeket mutat sokféle törekvéseiben. A pápista rendszerben azonban nem más, mint egy elitista bürokratikus gépezet. Olyannyira hatalmas, hogy maga Ferenc pápának is alkalmazkodnia kell hozzá, különben következményei lesznek. Erre példa I. János Pál pápa meggyilkolása (Albino Luciani) 1978 szeptemberében, pusztán 33 nappal a megválasztása után.² Ekkor a katolikus hírszerző szolgálat, a Zenit elmondta Ratzinger bíboros véleményét? „Teljesen váratlan volt a halála. I. János Pál látszólagosan jó egészségnek örvendett.” Ratzinger bizonyára több másik pápa abnormális haláláról is tudott volna. Sok pápát például meggyilkoltak: pl. VII. István (896-897), akit megfojtottak, IX. István (939-942), akit széjjelvagdosztak, XII. János (955-964), akit meggyilkoltak, VI. Benedeket (973-974), akit szintén megfojtottak, XIV. János (983-984), akit halálra éhezettek, V. Gergely (996-999), akit megmérgezték, II. Kelemen (1046-1047), akit szintén megmérgezték, II. Damasus (1048), akit szintén meggyilkoltak, és XI. Piusz (1939), akit állítólag szintén meggyilkoltak. Később maga Ratzinger, aki akkoriban XVI. Benedek volt 2013-ban lemondásra kényszerült.

A pápista rendszer átívelő története

¹ A pápista rendszer több mint egy milliárd katolikus fölött uralkodik világszerte.

² Vid David Yallop, *Isten nevében: An Investigation Into the Murder of Pope John Paul I* (Bantam Books, 1984)

A negyedik és ötödik századokban, amikor a tíz nagy elnyomásnak vége volt, és amikor a keresztyénség a császári birodalom vallása lett, az evangéliumot felhívították, hogy a pogány gyakorlatokat, a filozófiai eszmerendszereket, és a gnosztikus spekulációkat megukba szívják. Az Isten igaz imádatát és a Szentlélek általi belső meggyőződést lassanként a világi szelleme váltotta fel. Pogány kultikus gyakorlatokat az egyház gyakorlatába vonták, amiből egy pusztán külsőséges, ritualizált keresztyénség jött létre, ami a Szentírástól idegen, és ami minden valóságos szellemi életet és tapasztalatot nélkülöz. A vaudois, a páli egyházak, és később a waldensek azt mutatják, hogy a hivatalos „egyház” egyre jobban elválasztotta magát az igazi bibliai hittől. Mint ilyen, kegyetlen elnyomója lett azoknak, akik az Újszövetségben kinyilatkoztott igazságban hittek.³ Az újszövetségi idők óta az Evangélium belső egységet adott a hívők között; azonban a ritualizmus helyettesítése az Evangélium ellenében pusztán egy kölsőséges, látható egységet adott egy intézményes rendszerben. A laikusság és a papság hamis egymástól való elválasztása egy papi-episzkopális autoriter rendszerhez vezetett, amelyben döntő volt a parochiális uralom. Ez pedig a papok általi megalapozott hierarchikus uralmához vezetett, aki Isten népe fölött uralkodott. Az ötödik század végére ezek az ún. papok azt állították, hogy Isten és ember között közvetítettek. Ezek az emberek az Evangélium korai pásztorai helyébe léptek, akik egyszerűen a Szentírást tanították. Az egyház többé nem a Jézus Krisztusban hívő emberekből állt össze; ezzel szemben többnyire egy püspökök és papok által uralt hierarchikus rendszerre vált.⁴

Ahhoz, hogy ez a fejlődő vallási rendszer hatalomra juthasson több fő tényező játszott szerepet a császári római birodalomban. Kr. u. 330-ban Konstantinus császár a császári római birodalom székhelyét Rómából Konstancinápolyba helyezte át. Ez a lépés olyan vákumot hozott létre, ami által a fejlődő vallási rendszer olyan helyzetbe jutott, hogy ezzel még több civil hatalomra tehessen szert. Másodjára a nyugati római birodalomba történő barbár inváziók túlnyomó káoszhoz vezetett, különösen Róma városában. Egyes raffinált vallási emberek kihasználták ezt a krízist, hogy lépésenként azt a kiemelkedő struktúrát alakítsák ki, ami a pápista rendszer lesz a római szentbirodalom. Továbbá a barbárok vallási asszimilációja révén, Róma püspöke egyre jobban erősítette a helyzetét egyesítő erőként, ami összetartott egy korrump és töredezett társadalmat. Így a nyugati római birodalom romjaiból emelkedett ki diadalmasan a vatikáni rendszer, és magáénekként tulajdonította a császár sokféle jogait. Ehhez még azt is állította, hogy minden uralkodó, miniszter és király fölött politikai hatalma van, és mint szellemi felsőbbség, senkinek nem veti alá magát. Ez volt az egyik főbb csata, amit a szent római birodalomban vívott meg évszázadokig. Noha a Reformáció a tizenhatodik században a Vatikántól a civil szférában fosztotta meg a hatalmát, máig nem adta fel a Vatikán annak a reményét, hogy a világ fölött uralkodjon, mind szellemi, mind civil szférákban.

A sákramentális rendszer kezdete

Az ötödik századtól kezdődően több évszázadon keresztül, ahogyan egyre több barbár törzs keresztyén akart lenni, úgy a pápista rendszer ezeket az embereket úgy fogadta be, amint voltak. Mivel az igaz, egyedül a hit általi, kegyelem általi és Krisztus általi evangéliumot elhagyta ez az egyre világiasabb vallási rendszer, többet nem hívták a figyelmet a megtérésre és a hitre. A pápista rendszer egyszerűen megkeresztelte ezeket az embereket és így fogadta be őket az

---

³ „És látám, hogy az asszony részeg vala a szentek véréből és a Jézus bizonyágtévőinek véréből; és nagy csodálkozással csodálkozámmal, mikor látám őt.” Jel. 17,6

⁴ Vid Wylie, *A protestantizmus története*, I. kötet, I. könyv, 3-14. o. Lásd még D'Aubigne, I. könyv, 1-34. o. A történész William Gilly mutatja, hogy az ötödik században Vigilantius, aki Acquitania lakosa volt, erősen kiállt a fejlődő klerikális rendszer ellen.

„egyház”-ba, és felvették a nevüket a nyílvántarásaiba. Ez teljesen ellentmond a Szentírásnak, ahol alapos összeköttetés létezik a Szentlélek és Isten Igéje között - és nem a fizikai víz és a kegyelem között. Az újjászületés, amint az Újszövetségben látjuk, a Szentlélek munkája Isten Igéjén keresztül. Péter apostol tehát így ír: „Mint a kik újonnan születtek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek igéje által, a mely él és megmarad örökké.”⁵ Ennek ellenére az a fajta pápista tanítás, miszerint az újjászületés a vízjeresztés által történik, ami a korai évszázadokban elkezdődött, a mai napig még folytatódik. A jelenlegi pápai *kánoni törvény kód* 849. pontja azt állítja, hogy

„A kereszttség, ami a sákramentumok kapuja, szükséges az üdvösséghez, ténylegesen vagy akarat által, csak akkor érvényes, ha a vizet ráhintjük, és a megfelelő szavakat elmondjuk. A vízkeresztésen keresztül az emberek a bűntől megszabadulnak, Isten gyermekeiként újjászületnek, Krisztusra konformálva kitörölhetetlen jellemmel, a [római katolikus] egyházba kerülnek.”

Így legalább az ötödik század végére ezek az ún. papok azt állították, hogy Isten és ember között közvetíthettek.

A Szentírásban azonban a Mindenek fölött Szent Isten előtt az ember egyedül az Ő kegyelme által menekül meg. A Szentírás ezt világosan az Ef. 2:8-9-ban tanítja: „*Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*” Az efézusi levél 2:7 szerint Isten hozzánk Jézus Krisztuson keresztül Isten megmutatja a kegyelmének gazdagságát: „*Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban.*” Az, hogy **egyedül** Isten ment meg adja meg az isteni kegyelem jelentéstartalmát.

A késői ötödik századtól kezdődően a pápista rendszer a kegyelmet utánozva azt állította, hogy a sákramentumai szükségesek az üdvösséghez. Sok évszázadba telt mire az a sákramentumi rendszer teljesen kifejlődött hét sákramentummá; amint ma is látjuk, hivatalosan a következőket tanítja: „Az egyház azt tanítja, hogy a hívőknek az Új Szövetség sákramentumai *szükségesek* az üdvösséghez.”⁶ Ez a pápista rendszer vezérmotívuma. Így 2015 május 3.-án vasárnapon Ferenc pápa a Vatikán irányadó politikáját szigorúan követte a sákramentumokat követve. Azt mondta, „Jézus a szőlőtő, és Rajta keresztül... mi vagyunk a szőlővesszők, ezen példabeszéden keresztül Jézus arra akar emlékeztetni minket, hogy mennyire fontos megmaradni Benne. A **kereszttség** által be vagyunk beleoltva, Tőle ingyen megkaptuk az új élet ajándékát; ezzel életteli kapcsolatban tudunk maradni Krisztussal. Hűségessnek kell maradnunk a mi **kereszttségünkhöz**, és növekedni kell az Úrral való barátságban, hallgatva az Ő Igéjét, olvasva az Evangéliumot, részt kell venni a **Sákramentumokban**, különösen a **misén**, illetve a **bűnbocsánatban**.⁷

A rendszer létrehozása a pápával a tényleges fejeként

I. Jusztiniánusz császárt (527-565) volt az, aki a legtöbbet tett azért, hogy Róma püspöke a rendszer feje legyen. Ezt úgy tette, hogy formális és jogi módon tisztán egyházi végzéseket és szabályokat a civil törvény alá helyezte. Le Roy Edwin Froom történész ezt így írja le:

---

⁵ 1Pt. 1,23

⁶ *Katekizmus*, 1129. bek. (az eredeti dőlt betűkkel)

⁷ www.missionsandiego.org/pope-francis-bear-the-fruits-of-membership-in-christ-and-the-church-regina-caeli-messsage-may-3-2015/ (A nevek vastag betűs szedése nincsen az eredetiben.)

„Jusztiniánusz harmadik legnagyobb vívmánya az egyházi és teológiai ügyek rendezése volt, amit a Dekrétumi levél koronázta meg, amely Róma püspökét 'minden szent egyház fejének' nevezte meg, ami jogi alapot adott a pápai egyházi felsőbbségnek.”⁸

Jusztiniánusz császár dekrétuma még nem hozta létre a pápaság hivatalát, hanem inkább jogi alapot adott annak, hogy Róma püspökének uralkodói hatalmát előbbre helyezték. A császár a birodalom romlását el akarta kerülni, így az egyházi egységet felülről rákényszerítették. Ennek következtében Róma püspöke a császári birodalom egyházi fejévé lett. Ezek után a pápai cím azoknak szólt, akik „Róma püspökei” voltak, és akik most a civil hatalmat erőszakkal is használhatták, Jusztiniánusz dekrétumával. Ezelőtt az egyházi egység az Evangéliumon és a Szentírás alapján alapuló erkölcsi meggyőzésre alapult, hogy egyéneket mentsenek meg, hogy majd azután só és világosság legyenek a polgári társadalmakban. Így a nyolcadik században volt az, hogy a civil hatalom a pápaság keze ügyébe került. Ahogyan a „rendszer” hatalma egyre nőtt, vele együtt azok erkölcsi romlottsága is, akik vezették ezt a rendszert, valamint azok a férfiak és nők élete is megromlott, akik e hatalom alatt álltak.

Az erkölcstelenséget az egyházi gyilkosság és megkínzás követi

Az 1073-as év nagy fordulópont volt az előtte lévő évszázadok erkölcstelenségei után. A pápaság normája a szigorú diszciplína lett. A test kívánsága mellett a pápák a teljhatalom után kíváncskodtak, mind egyházi, mind civil téren. Erre az időre Nagy Károly leszármazottai túéságosan gyengék voltak ahhoz, hogy a pápaságot korlátozzák, és ráadásul VII. Gergely (akit szintén Hildebrandnak hívtak), minden elődjénél hataloméhesebb volt. Arról volt meggyőzve, hogy a pápa uralma egyet jelentett Isten földi uralmával, így minden hatalmat és tekintélyt, mind szellemi, mind civil téren „Péter székének” akarta alávetni. VII. Gergely volt az, aki a kiterjedt pápai rendszert alkotta meg. Az volt a célja, hogy minden egyházi és civil uralkodó legfelsőbb ura és bírója legyen. Amit Gergely olyan kiválóan megértett, az az, hogy ahhoz, hogy a pápaság a civil szféra fölött is uralkodjék, Istennel egyenlővé kellett, hogy tegye magát. Ez a gondolat, valamint Gergely ambíciója és a római egyház végtelenül hatalmas gazdagsága ennek implementációját lehetővé tette. Ezek a ravasz rendleti végzések még Gergely uralma alatt (1073-1085) meghozták a gyümölcsüket. III. Ince (1198-1216) és VIII. Bonifác pápák (1294-1303) a végső simításokat adták hozzá a pápaság szellemi és világi hatalmának. III. Ince kereszteshadjáratot hirdetett az albigenek ellen.⁹ Mindenkinek felajánlották, hogy akik részt vesznek az ellenük lévő hadjáratban, azoknak minden bűnüket megbocsátják, és a mennybe kerülnek anélkül, hogy a purgatóriumban kell, hogy szenvedjenek. Ez egy olyan háború volt, amit a legnagyobb kegyetlenségek jellemeztek. Egész falvakat és városokat minden válogatás nélkül lemészárolták; ezeket mágláyn égették meg, míg másokat a legkegyetlenebb módokon megkínzották. Ezen kegyetlen gyilkos tetteket számos történelmi feljegyzés igazolja. VIII. Bonifác „makacs, ambiciózus, intelligens, hiú, és kegyetlen volt. Mélyen hitt abban, hogy a pápa szó szerint Krisztus helyettese volt a földön, és hogy rendkívüli erővel rendelkezett. Mindenki, aki ellene szegült Maga Isten ellen lázadt, és ezzel bizonyára gonosztevő volt.”¹⁰ Egy mondatáról híres, ami az *Unam Sanctum* nevű bullájában fordul elő: „Kijelentjük, kimondjuk, kihirdetjük, hogy minden emberi lény teljesen a római pápa alá van rendelve azért, hogy üdvözüljön.”¹¹ III. Incétől VII. Piuszig 75 pápa egymás után jóváhagyták a hívők megkínzását,

⁸ *The Prophetic Faith of our Fathers*, írta Le Roy Edwin Froom, I. kötet, 507. o.

⁹ Az albigenek egy keresztény csoport volt, akik az Istennek tetsző életvitelükkel tűntek ki; őket a római rendszer ítélte el. George Stanley Faber 1838-ban ezt írta a pápaságról: „Languedoc inkvizitor terve alapján erkölcsileg lehetetlen volt, hogy az albigenek elkerüljék a manicheizmus vádját.”

¹⁰ <http://history.boisestate.edu/westciv/babylon/04.htm> 2015-6-3

¹¹ Henry Denzinger, *A katolikus dogma forrásai*, revideálta Karl Rahner, B. Herder Book Co., 1957), #469.

meggyilkolását, valamint a javaikat is elkobozták az Inkvizíció borzalmas hat évszázada alatt.¹² A pápaság a legfájdalmasabb módon megkínózták és a legkegyetlenebb módon kivégezték a hívőket.

A dicsőséges reformáció és a szörnyű ellenreformáció

A tizenhatodik században a reformáció nagyban visszaállította azt a biblikus hitet, amit az apostolok hirdettek. Nemcsak visszaállították a bibliai hitet, hanem egész Európában a pápista rendszer visszaszorult. A Reformáció emberei a wittenbergi Luther, Erasmus, az oxfordi Colet, a cambridge-i Bilney, Latimer, és Cartwright, valamint a párizsi Lefevre és Farel. A Reformáció vezetői igen képzett szakemberek voltak ebben a generációban. Egyes esetekben, mint pl. Béza és Tyndale igen képzett akadémikusok voltak. A Reformáció dicsőséges lelki ébredés volt. A római egyház válasza a reformátorok bibliai hitére az ellenreformáció volt. Az ellenreformációt főleg a jezsuita rend terjesztette politikai és oktatási szinten. A jezsuiták kompromisszumokat nem ismerve erőszakos módon egy olyan mozgalmat irányítottak, hogy a római rendszert olyan helyzetbe hozza, amint volt a Reformáció előtt. A jezsuiták célja akkor és most egész populációk, nemzetek agymosása. Azok a népek, amelyek nem a Bibliára alapozzák meg a gondolkodásukat, hírhedten babonások és fogékonyak az érzelmi és misztikus vallásokra. Mivel nem ismerik alaposan Istent Jézuson és az írott Igén keresztül, ezért a jezsuita misztika vonzó számukra. A szellemi sötétségben élő embereknek a római vallás rendszere a pápa szellemi tekintélyét kínálja, valamint a látható rítusait, valamint a pszichológiai kondicionálást is. A tizenhetedik század derekára a jezsuita rendnek több ezer tagja volt Európában. A küldetésük, akkor és most, a Bibliába, mint Isten Szavába vetett hit meggyengítése, valamint a Reformáció megfordítása. A következő évszázadokban ők a pápaság legerősebb eszköze volt abban, hogy a nyugati kultúrák keresztyén és bibliai alapjáról és szabadságairól elmozdítsák. A jezsuitáknak igen erős politikai befolyásuk volt az európai katolikus királyságokban. Négy évszázadon keresztül ők vezették az ellenreformációt azzal, hogy fenntartották a pápista tekintélyt, a sákramentális rendszert visszaállították, és egyfajta római misztikát és babonát elterjesztettek sok országban, ahol jelen volt a Reformáció. Annak a nagy részét, amit a pápista rendszer a Reformáció óta manapságig elért, az javarészt a jezsuiták tervezésétől, stratégizálásától és fanatikus odaadásának köszönhető. 2015 június elsején a jezsuita Ferenc pápa a pápista rendszer élén az Úr Jézus Krisztust egyenlővé tette Mohammeddel. Ezzel megtagadta az Úr Jézus és a keresztyén hit abszolút egyedülálló voltát. A pontos szavak ezek voltak: „Jézus Krisztus, Mohammed, Jehova, Allah. Ezek a nevek egy olyan entitást írnak le, aki diszkrétan ugyanaz világszerte.”¹³ A pápista rendszernek ilyenirányú megtagadása az Úr Jézus Krisztus egyedülálló kiváltságának a megmagasabbfokú hitehagyás.

A pápista rendszer a saját szociális és kulturális rendszerét hirdeti

A „közjő” fogalma a pápista szociális tanítása alapvető tanítása. A „közjő” így határozzák meg: „A közjő nemcsak minden ember saját javainak az összege egy társadalomban. Mivel minden egyes emberhez tartozik, azért marad 'közösnek', mivel oszthatatlan, és csak közösen lehet elérni, megnövelni, illetve hatékonyan kezelni... a közjő tulajdonképpen a jó erkölcs társadalmi és közösségi vetülete.”¹⁴

---

¹² Lásd a következő videót: Az Inkvizíció: <https://www.youtube.com/watch?v=Rx8PdvOELvY>

¹³ <http://nationalreport.net/pope-francis-followers-koran-holy-bible/> 6/5/2015

¹⁴ Compendium, Sect. 164

Ez az állítás azt jelenti, hogy minden birtok, gazdagság és javak nem teljesen magántulajdon. Másutt azt írják, hogy a magántulajdon és minden javak szabályozás alá kell, hogy kerüljenek, hogy a „közjó” mindig érvényesüljön.¹⁵ A *katolikus egyház katekizmusa* továbbá ezt írja:

„Az állam feladata a közjó védelme és érvényre juttatása a civil szférában. Az egész emberi család közjava a társadalom nemzetközi szintű átrendezése.”¹⁶

Azzal, hogy a mai szocialista ideológiához idomul, ez a rendszer azt reméli, hogy annál jobban elfogadják a világ politikai, gazdasági, és társadalmi köreiből. A katolikus szociáldoktrína egyfajta marxista kollektívizmusra hasonlít, ahol minden egyes személy egyenlő nagyságú részt kap a „közjó”-ból, az emberi méltósága és jogai révén. Ez a mentalitás arra tanítja az embereket, hogy a civil hatalomtól függhenek, ahelyett, hogy felelősséget vállaljanak a saját életükért és döntéséikért, ahogyan a Biblia mondja. A Biblia sehol nem mondja a hívőknek, hogy függhenek a kormánytól, hanem inkább Istenre nézzenek, aki majd a saját népéről gondoskodik.¹⁷ Azonban ha a Biblia irreleváns lesz¹⁸ Ezt a tanítást a nyugati egyetemeken és főiskolákon egyöntetűen tanították legalább a hatvanas évektől kezdődően.

Végszó; mit kell ebből tanulnunk

A pápai rendszer a császári római birodalom alatt alakult ki, és a birodalom szétesését élte túl. 537-ben Jusztiniánusz császár jogi alapot adott neki arra, hogy civil hatalomra is tegyen szert, amit meg is tett a következő tíz évszázadban. A világi hatalmának gátat vetett az Evangélium és a Biblia újrafelfedezése a Reformáció során a tizenhatodik században. A puritánok kivédtek a hatását a tizenhetedik és tizennyolcadik században. Ennek ellenére a Szent Római Birodalom szétesését túlélte, és így „szuverén ország” lett a ^{huszadik} században, és most is kész fő hatalmi tényezőként szerepelni a jelen században. Jelenleg Ferenc pápa a római egyház látható feje, de a pápista rendszer a pápai trónus mögött álló hatalom. A pápista rendszer nem kevesebb mint a valódi keresztyén egyház sátáni hamisítványa; valóban ez a „*törvénytíprás titkos bűne*”.¹⁹ Ennek az eredménye a rendszer „*igazságtalanságának szemfényvesztése*”. Ilyenfajta hitehagyást a képmutatás és a hamisság jellemzi. A hitehagyott pápista rendszer, noha kívülről igazként és szentként próbál feltűnni, ugyanakkor a válaszottakat is próbálja megtéveszteni, ha lehetséges.

Az igaz egyház Istennek titka, ami az Újszövetségben teljes megnyilvánulása az Úr Jézus Krisztus teste.²⁰ A Szentírás így ezt mondja: „*Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, A kit tett mindennek örökösévé, a ki által a világot is teremtette, A ki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, a ki hatalma szavával fentartja a mindenséget, a ki minket*

¹⁵ Compendium, Sect. 177, 178

¹⁶ *Katekizmus*, Bek. 1927

¹⁷ Mt. 6,31-32: „*Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mind ezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mind ezekre szükségetek van.*” Zsid. 13,5-7: „*Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete; elégedjétek meg azzal, a mitek van; mert Ő mondotta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled; Úgy hogy bizvást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat én nekem? Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, a kik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életök végére, kövessétek hitöket.*”

¹⁸, és az evangéliumot elferdítik, akkor a katolikus egyháznak ismét esélye lesz arra, hogy nemzetközileg elismert erkölcsi tekintély legyen, mint a döntően katolikus országokban.

¹⁹ 2Tesz. 2,7 Ez a fajta törvénytelenység lassanként emelkedett fel a pápai rendszerben, ahogyan a császári római birodalom átalakult a Szent Római Birodalommá.

²⁰ A titok olyasvalamit jelent, ami csak most jelenik meg, de ami régesrég el volt rejtve. Az egyik nagy titok amit Isten leleplez nekünk az Újszövetségben az egyház titka. Ez egy új dolog; az egyházat zsidó és pogány is alkotja, és ezek egyek Jézus Krisztusban.

bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbára a magasságban.”²¹ Az igazi keresztyénség az Úr Jézus Krisztus személyére néz, és nem egy politikai-egyházi rendszerre.

Amint az Atya hatalmára, bölcsességére és jóságára nézünk, úgy az Úr Jézus Krisztus hatalmára, bölcsességére és jóságára nézünk; mivel Közbenjáró, megvan Őneki Magának Istennek is. Egyedül az Úr Jézus Krisztus békít ki minket Istennel azzal, hogy teljes, jogi elégtételt ad a mi bűneinkért a kereszten lévő helyettes halála által. Semmilyen egyházi rendszer nem létezik, ami egy lelket megmenthet rituális vagy sákramentális tettek által, sem más eszközök révén. Nem tudjuk magunkat igazolni Isten előtt vallási cselekedetekkel, amelyeket mindig a tökéletlen teljesítmény beszennyez, és amit önálló motívumok színeznék be. Egy ember nem tudja magát kibékíteni Istennel, ha olyan eszközökkel akarja magát megmenteni, amit Isten nem fogad el. Csakis az, hogy az Úr Jézus Krisztus vérét ontotta nekünk tud eleget tenni a Minden szent Isten törvényének. Pusztán az, hogy Krisztusban, mint Isten Bárányában hiszünk tud minket megmenteni. Azzal, hogy hiszünk Őbenne, megmenekülünk a második haláltól, mint egyetemes büntetéstől, illetve bizonyosságunk lehet afelől, hogy Isten elfogad minket.²² Nincs más út, amit a Szentlélek Isten érvényesnek tanúsít az emberi elmének.²³ *„És nincsen senkiben másban idvesség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nékiünk megtartatnunk.”* Az Ige ezt határozottan így mondj: *„Kicsodám van az egekben? Náladnál egyébben nem gyönyörködöm e földön!”*²⁴ Végsősoron az Úr Jézus Krisztus személye az, Aki megnyílvánul, és aki életet és megváltást ad. Ezzel teljes ellentétben a pápai rendszer életet és megváltást ígér, de ténylegesen rabszolgaságot, rítusokat és erkölcstelenséget, végül halált és kárhozatot eredményez.

Ha nem lenne a Biblie egyedüli legfelsőbb tekintélye, valamint a kegyelem evangéliuma amit a tizenhatodik században a Reformációban felfedeztek, a pápai rendszer még felfedezetlen mardhatott volna. Annak ellenére, hogy a pápai rendszer ma olyan széles körben elterjedt, a Szentlélek még mindig meggyőzi az egyes embereket a bűneikről a Szent Isten előtt, és a Jézus Krisztusba vetett hitre vezeti őket: *„Ezt az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbával, hogy adjon az Izráelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát.”*²⁵ Az Úr félelmetes szavai a Mt. 7,21-ben kell, hogy azoknak az embereknek a fölében megcsendüljenek, akik egész életükben a pápista vallási rendszerben töltötték: *„Nem minden, a ki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem a ki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.”* Aki csupán elismeri Krisztus tekintélyét, az istentségét elfogadja, a tökéletességének és váltságának végtelen érdemének tényét elismeri, az még nem vesz részt Isten dicsőségében, csakis azok, akik az üdvösségért Jézus Krisztusban hisznek. Az Úr dióhéjban foglalta össze a hitre való parancsot így: *„Az az Isten dolga, hogy higyjetek abban, a kit ő küldött.”*²⁶ Hasonlóan Pál és Szilász apostolok ezt mondták: *„Azok pedig mondának: Higyj az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házadnépe!”*²⁷ Jézus Krisztus evangéliuma áll; és Ő szintén hív téged. Személyesen ismered Jézus Krisztust? Az élet vizét neked a kegyelem bőségében kínálják, ami jóval felülmúlja a bünt. Így hangzik az Úr hívása a Szentírásban: *„És a Lélek és a menyasszony*

---

²¹ Zsid. 1,1-3

²² Ef. 1,3-7

²³ Rom. 5,1

²⁴ Zsolt. 73,25

²⁵ Lk. 24,46-47; ApCsel. 5,31

²⁶ Jn. 6,29

²⁷ ApCsel. 16,31

ezt mondják: Jövel! És a ki hallja, ezt mondja: Jövel! És a ki szomszójáhozik, jöjjön el; és a ki akarja, vegye az élet vizét ingyen.”²⁸

Amint te, mint bűnös ember egyedül Jézus Krisztusban hiszel, egyedül kegyelem által, egyedül hit által, mint az egyetlen biztos menedékben a Minden Szent Isten előtt, nemcsak megmenekülsz a bűneidtól, hanem életed is lesz, „Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővülködésében részesültek.”²⁹ Azok, akik a kegyelem gazdagságát Krisztusban megkapták, nemcsak a haláltól menekülnek meg, hanem együtt Krisztussal élnek és uralkodnak, amint naponta megszentelődnek az Ige és a Szentlélek által, és egyfolytában közösségben lesznek Ővele. Vele együtt fognak örökké élni és dicsőíteni Őt. Csakis Őbenne higgyél, és biztosan meg fogsz állni Őbenne: „Kegyelme dicsőségének magasztalására, a melylyel megajándékozott minket ama Szerelmesben”³⁰ „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.”³¹ ♦

Richard Bennett, “Berean Beacon”

Website: <http://www.bereanbeacon.org>

Engedélyt adunk arra, hogy ezt a cikket lemásolják teljes terjedelmében. Engedélyt adunk arra is, hogy ezt a cikket a teljes egészében az Interneten terjesszék.

---

²⁸ Jel. 22,17

²⁹ Rom. 5,17

³⁰ Ef. 1,6

³¹ 2Kor. 5,17